НАДНАРАВНА ДЕЛА КОЈИМА ЈЕ БОГ ПОМОГАО ПОСЛАНИКА МУХАММЕДА

الآيات التي يجريها الله على يدي النبي صلى الله عليه وسلم

<Српски – Serbian – صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زبن المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Наднаравна дела којима је Бог помогао посланика Мухаммеда, мир над њим

Многи исламски учењаци написали су дела која тематски третирају знакове и наднаравна дела, муџизе, Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим. Укупни број наднаравних дела, муџиза, која се спомињу у књигама надмашују бројку од хиљаду.

Нема никакве сумње да су сви ови знакови и наднаравна дела непорециви доказ о истинитости мисије и веровесништва нашег Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, са обзиром да наднаравно и надљудско дело, које се у својој основи супротставља уобичајеним околностима и доноси промене у устаљени животни ритам, не може да учини обично створење. Таква дела долазе искључиво од Узвишеног Створитеља! Он не даје наднаравна дела лажљивцима, већ са њима искључиво помаже Своје посланике како би доказали истинитост своје мисије. Исто се десило када је променио стање ватре која је постала хладна и спасоносна за Ибрахима (Аврама), затим, када је Мусаов (Мојсијев) штап променио у змију, оживео мртве Исау (Исусу), нека су Божији благослов и мир над њима, па бројна друга наднаравна дела.

Због тога су претходни народи, када би им био послат неко ко тврди да је веровесник, казали:

„Требало би да Аллах[1] са нама разговара или да нам какво чудо дође.“ (Кур'ан, Ел-Бекара, 118)

„Говорили су: 'Зашто му Господар његов не пошаље какво чудо!'“ (Кур'ан, Ел-Ен'ам, 37**)**

„Они се заклињу Аллахом, најтежом заклетвом, да ће, ако им дође чудо, сигурно због њега верници постати.“ (Кур'ан, Ел-Ен'ам, 109)

„Они су говорили: 'Зашто му Господар његов не пошаље једно чудо?'“ (Кур'ан, Јунус/Јона, 20)

То је био разлог због чега се особа која порекне те знакове, а након што се у њих посведочи, сматрала правим неверником који је заслужио да буде кажњен, као што је Узвишени пренео речи посланика Салиха:

„О народе мој, ево ова Аллахова камила је знамење за вас, па пустите је нека пасе по Аллаховој земљи и не чините јој никакво зло, да вас не би задесила казна блиска.“ (Кур'ан, Худ, 64)

Узвишени Бог је рекао:

---

[1] Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

„А када њима доказ дође, они говоре: 'Ми нећемо веровати све док се и нама не да нешто слично што је Божијим посланицима дано.' А Аллах добро зна коме ће поверити посланство Своје. Оне који греше сигурно ће стићи од Аллаха понижење и патња велика зато што сплеткаре.“ (Кур'ан, Ел-Ен'ам, 124)

Такође је рекао:

„Упитај синове Израиљеве колико смо им јасних ајета[2] (доказа) дали! А оне који преиначују Божије доказе, када су им већ дошли, Бог ће заиста страховито казнити.“ (Кур'ан, Ел-Бекара, 211)

Тј. они који виде ове доказе, такви више немају никаквог изговора нити оправдања.

Навешћу неке знакове и наднаравна дела – муџизе:

1. Разговор са дрвећем и камењем и њихово повиновање Веровесниковим, нека су Божији благослов и мир над њим, жељама

Преноси се од Абдуррахмана ибн Абдуллаха ибн Мес'уда, Бог био задовољан њима, да је рекао:

„Упитао сам Месрука: 'Ко је Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, обавестио о присуству џинна[3] у ноћи када су слушали Кур'ан?' 'Причао ми је твој

[2] Ајет је арапска реч која у језичком смислу значи *знак, чудо, пример.* У терминолошком значењу ајет се односи на одломак из Кур'ана (последње Божије објаве). Сваки ајет у Кур'ану је Божија реч, и у њима су докази за разумом обдарене.

[3] Џинни су духовна бића која су првобитно, за разлику од човека који је створен од земље, створени од ватре. Они припадају невидљивом свету и човек их не може видети. Они се попут људи разликују, има их добрих и

отац (значи Абдуллах), рече он, 'да их је открило дрво.'“ (Бележе Бухарија и Муслим)

Од Џабира ибн Семуре, Бог био задовољан њим, преноси се да је рекао:

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је рекао: 'Заиста знам за један камен у Мекки који ми је називао селам (поздрав мира) пре него што сам добио објаву. Знам где се и сада налази!'“ (Бележи Муслим)

Енес, Бог био задовољан њиме, приповеда:

„Једног дана док је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, тужан и раскрвављен због удараца неких Меккелија седео, дошао му је Џибрил (анђео Гаврило), нека су Божији благослов и мир над њим, па га је упитао: 'Шта ти је, Мухаммеде?' 'Они су ми учинили то и то!, одговори он. 'Да ли желиш да ти покажем један знак?, упитао га је, а он је одговорио: 'Да, покажи ми га.' Погледао је у једно стабло које је било иза долине, па му је рекао: 'Позови оно стабло!' Он га позва, а стабло крену све док не дође испред њега. Рече: 'Реци му нека се врати!' Он му рече, а стабло се врати на исто место одакле је кренуло. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: 'Довољно је, довољно.'“ (Бележи Ахмед)

Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њиме, преноси се да је рекао:

„Једном је Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, дошао неки бедуин па га упитао: 'Како ћу да знам да си ти веровесник?' Он му рече: 'Ако

лоших, једу, пију, имају породице, и бирају између пута добра и пута зла. Иблис или Шејтан (Сотона или Ђаво), Бог га проклео, је од џинна.

позовем плод са ове палме, хоћеш ли да посведочиш да сам Божији Посланик?' Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, позвао је плод, па он поче да се спушта са палме све док не паде код Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим. Посланик рече: 'Врати се!, а он се врати на своје место. Након тога бедуин је прихватио ислам." (Бележи Ет-Тирмизи)

Џабир ибн Абдуллах, Бог био задовољан њим, приповеда:

„Путовали смо са Божијим Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим, па када смо дошли у долину Ефјех, ту смо одморили. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, отишао је да обави нужду (физиолошку потребу), а ја сам кренуо са њим носећи посуду са водом. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, осврнуо се око себе, па нигде није видео нешто иза чега би могао да се сакрије. Када је угледао два стабла на крају долине, он оде до једног од њих, и одломи грану са крошње, па рече: 'Уз Божије допуштење, крени за мном!' Оно му се покори и крену за њим као што камила са халком у носу покорно иде за својим власником. Када дође до другог дрвета, одломи грану, и рече: 'Уз Божије допуштење, крени за мном!' Оно му се исто као прво покори и крену за њим. Када му се оба покорише, он их састави и рече: 'Спојите се, Божијом дозволом!, па се они спојише." Џабир каже: „Трчећи сам се склонио, бојећи се да Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, не осети да сам у близини, па да се удаљи. Када седох, почех да размишљам о ономе што се догодило. Окренух се и видех Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, како долази, а две гране

се раздвојише, и свака од њих врати се на место одакле је одломљена." (Бележи Муслим)

2. Лепо понашање (едеб) животиња према Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим

Од Абдуллаха ибн Џафера, Бог био задовољан њим, преноси се да је рекао:

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, ставио ме је на јахалицу иза себе, па је јашући ушао у посед једног енсарије где се налазила камила. Када је камила угледала Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, поче да јеца и ороси очи сузама. Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, приђе јој, помилова је по глави па се она смири. 'Ко је власник ове камиле, чија је ова камила?, упита он, па дође један младић енсарија, говорећи: 'Моја је, Божији Посланиче!' 'Зар се не бојиш Бога у погледу ове животиње коју ти је Бог дао у власништво!? Пожалила ми се на тебе говорећи да је изгладњујеш и много тераш да ради.'“ (Бележе Ебу Давуд и Ахмед)

Енес ибн Малик, Бог био задовољан њиме, приповеда:

„Једна породица у Медини имала је камилу коју су користили на пословима црпљења воде из бунара. Али, та се камила одједном узјогуни и одби им послушност у овом послу. Они дођоше до Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, и рекоше: 'Имамо камилу коју користимо за црпљење воде из бунара. Одједном се узјогунила и постала непокорна одбивши да и даље обавља овај посао тако да је усеве и палме задесила суша.' Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече својим друговима: 'Устаните.' Они се дигоше и дођоше у башту у којој се налазила камила или ограђено

место где се одмарају камиле. Камила се налазила на крају те баште и Посланик крену према њој. Енсарије повикаше: 'Она је сада бесна попут пса. Божији Посланиче, бојимо се да ти не науди' . Он, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: 'Неће од ње ништа лоше да ми се догоди' (Ја је се не бојим). Када камила угледа Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, крену према њему и паде на сеџду пред Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим. Он је узе за поводац и она крену на посао послушна као никада пре. Другови Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, рекоше му: 'Ми смо пречи да ти учинимо сеџду од ове животиње која ни разума нема.' Он им рече: 'Није дозвољено човеку да учини сеџду (падне ничице) другом човеку. Када би то било дозвољено, наредио бих жени да учини сеџду мужу ради величине његовог права над њом. Тако ми Онога у чијој је руци мој живот, када би од стопала па до врха његове главе био чир из којег излазе гној и сукрвица, па му се окренула и полизала га, не би испунила његово право које има код ње!'“ (Бележи Ахмед)

Преноси се да је Аиша, Бог био задовољан њом, рекла:

„Породица Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, имала је стоку. Када год би Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, изашао, разиграла би се у кући, а када би ушао, смирила би се и не би се вртила, не желећи да га узнемирује.“ (Бележи Ахмед)

Учењак Ел-Хаким забележио је предају од Сефине, штићеника Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, у којем се наводи да је рекао:

„Путовао сам морем па се десио бродолом. Помогао сам се бродском плочом, па сам на њој допловио до једне шуме. Ту ме је пресрео лав. Кренуо је према мени желећи да ме поједе, а ја сам узвикнуо: 'О лаве, ја сам штићеник Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим!' Када сам му то рекао, оборио је главу, пришао ми и гурао ме својом плећком све док ме није извео из шуме и довео на праву стазу. Онда као да нешто промрмља. Схватио сам да се опрашта од мене. Тада сам га задњи пут видео.“ (Бележи Ел-Хаким)

3. Увећање хране

Преноси се од Џабира ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, да је рекао:

„Када је копан одбрамбени ров Хендек, видео сам на Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, жестоку глад, па сам се вратио својој жени и рекао: 'Имаш ли ишта од хране, јер ја сам на Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, приметио жестоку глад.' Она је извадила торбу у којој је био један са' јечма[4], и имали смо једну домаћу животињицу, па сам је заклао, а она је самљела јечам и завршила када сам и ја завршио. Потом сам месо искомадао у камени ћуп и вратио се Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим. Она ми је рекла: 'Немој да ме осрамотиш пред Божијим Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим, и онима што су са њим.' Дошао сам му и тихо рекао: 'Божији Посланиче, заклали смо једну нашу животињицу и самљели прегршт јечма који смо имали, па дођи са

4 Око четири прегршта (оп. прев.)

неколицином људи.' Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, повика: 'О људи са Хендека! Џабир је нешто направио, па пожурите да идемо код њега!' Потом је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: 'Нипошто не скидајте ћуп и не месите тесто док ја не дођем.' Кренуо сам, а за мном је кренуо и Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, идући испред осталих људи. Када сам дошао код своје жене, рекла је: 'Да Бог да ти било то и то.' 'Урадио сам оно што си рекла!, рекох ја, а она потом извади Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, тесто, а он пљуцну у њега и замоли за благослов. Онда рече: 'Позови куварицу да пече хлеб са мном, а ти вади са мном из ћупа, али га немојте скидати (с пладња)!' Било је хиљаду људи и кунем се Богом да су сви јели док га нису оставили и одмакли се, а наш ћуп је клокотао као и пре, и наше тесто се пекло и даље.“ (Бележе Бухарија и Муслим)

Кајс ибн Ен-Ну'ман приповеда:

„Када су Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, и Ебу Бекр, скривајући се кренули на путовање, наишли су на неког пастира који је чувао овце. Затражили су од њега да их напоји млеком, али им он рече: 'Ја не поседујем овцу која би могла да се помузе. Али, имам ово женско јаре које је зимус постало стеоно и чије је виме већ пресушило.' Посланик рече: 'Доведи је.' Када је доведоше, Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, свеза је, помилова је по вимену, па проучи молбу Богу након чега она поче да прежива." Рече: „Потом му је Ебу Бекр, Бог био задовољан њиме, донео посуду, па ју је помузао и дао Ебу Бекру да се напије млека. Поново ју је помузао па је дао пастиру да се напије. Након тога је

помузао па се и сам напио. Пастир га упита: 'Тако ти Бога, ко си ти? Тако ми Бога, никад у животу нисам видео никога попут тебе!' Посланик га упита: 'Да ли ћеш да знаш да сачуваш тајну ако ти кажем?, а пастир потврдно одговори, па му он рече: 'Ја сам Мухаммед, Божији посланик.' 'Ти си онај за којег Курејшије тврде да је Сабејац?, упита га, а он рече: 'Тако они говоре!' Пастир рече: 'Сведочим да си ти веровесник и сведочим да је оно са чиме долазиш права истина. То што си ти учинио није у стању да учини нико други мимо веровесника! Желим да идем са тобом!' Он му рече: 'Данас то ниси у могућности, међутим, када сазнаш да сам постао јак, тада нам се придружи!'“ (Бележи Ел-Хаким)

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њим, рекао је:

„Дошао сам Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, са неколико датула и рекао сам му: 'Моли Бога да ми да благостања у овим датулама.' Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, скупи датуле па упути молбу за мене тражећи благостање од Бога. Затим је рекао: 'Узми их и стави у овај свежањ. Кад год будеш хтео да узмеш од ових датула, завуци руку у њега и узми, али немој да га отвараш и шириш.' Извадио сам из тог свезка товаре и товаре датула и делио их на Божијем путу. Из њега смо јели и друге хранили. Тај свежањ сам стално чувао везан за своју одећу, али се покидао на дан кад је убијен Осман.“ (Бележе Ахмед и Ет-Тирмизи)

Преноси се од Катаде, а он од Енеса, Бог био задовољан њиме, да је рекао:

„Док је био у Зевра'у, Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, је неко донео посуду са водом.

Ставио је руку у посуду и вода је почела да извире између његових прстију. Са том водом људи су се абдестили (верско прање)." Катаде рече: 'Упитао сам Енеса: 'Колико вас је било?' Рече: 'Три стотине или приближно толико.'" (Бележе Бухарија и Муслим)

Од Абдуллаха, Бог био задовољан њим, преноси се предање:

„Ми смо сматрали да чуда представљају благостање, а ви их сматрате знацима застрашивања. Били смо на једном путовању са Божијим Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим, па нам је понестало воде. Он је рекао: 'Потражите остатак воде, и они су донели неку посуду у којој је било мало воде, након чега је он ставио своју руку у ту посуду, а затим рекао: 'Пожурите ка благословљеној води, а благослов је од Бога!' Ја сам видео воду како извире између прстију Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, а понекад бисмо чули тесбих (слављење Бога) од хране док је он једе." (Бележи Бухарија)

Увећање хране и пића, то су догађаји који су се из ничега десили. То се назива стварањем, а то је у могућности да учини искључиво Бог. Створити нешто, па макар то била и једна датула, нису способни ни мађионичар нити врачар!

4. Лечење болести

Када је била битка на Хајберу, Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, проучио је молбу Богу за оздрављење Алије ибн Еби Талиба, Бог био задовољан њим, који је имао проблема са очима, па му је

пљуцнуо пљувачком у очи након чега је он оздравио. (Бележе Бухарија и Муслим)

Преноси се од Језида ибн Еби Убејда, Бог био задовољан њим, да је рекао:

„Видео сам траг ударца на потколеници Селеме и рекао: 'Ебу Муслиме, какав је ово ударац?' 'Ово је ударац, рекао је он, 'који сам задобио на дан Хајбера. Тада су људи рекли: 'Погођен је Селеме!' Ја сам дошао Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, и он је три пута пљуцнуо на рану и све до сада никада ме није заболело.'“ (Бележи Бухари)

Када је убио Ебу Рафи'у, Абдуллах ибн Атик сломио је ногу. Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, потрао је својом руком и рана је зацелила као да ништа није ни било! (Бележи Бухари)

Преноси се да су становници Мекке затражили од Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, да им покаже неко чудо - знак, па је Веровесник замолио свога Господара да располови Месец након чега се месец располовио на две половине. Једна половина отишла је са десне, а друга са леве стране брда. Веровесник им тада рече: „Посведочите, посведочите!", а они рекоше: „Мухаммед је зачарао наше очи!" Неки се досетише: „Мухаммед није у стању да зачара очи свих људи, па питајте путнике када дођу са путовања!" Када год би угледали неког путника да долази, питали би га: „Да ли си видео да се Месец располовио?', а они би сви одговарали: „Да, видели смо!“ (Бележе Бухарија и Муслим)

6. Јецање пања

Веровесникова, нека су Божији благослов и мир над њим, џамија била је саграђена на палминим пањевима. Када је желео да се обрати људима, Посланик се стално ослањао на један палмин - пањ, и такав обичај потрајао је једно извесно време све док се број људи није повећао и док џамија није постала испуњена клањачима. У таквим околностима, они клањачи који су се налазили у последњим џамијским редовима нису могли да виде Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, а поготово жене.

Једног дана дошла му је жена - енсаријка чији је син био столар и рекла му: „Божији Посланиче! Мој син је столар, па хоћеш ли да му наредим да ти направи минбер са којег ћеш да говориш људима?" Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, прихватио је ту понуду, па му је саграђен минбер који је имао три степенице. Поставили су га у џамији одмах поред оног пања са којег се Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, стално обраћао људима. Једног дана када је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, требао да одржи говор, прошао је поред пања и није се попео на њега. Заобишао га је и попео се на минбер да са њега говори. Чим је осетио да га је Веровесник оставио, пањ се растужио, почео је да плаче и јеца толико да се скоро ишчупао, све од туге за Божијим Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим. Веровесник рече: „Зар се не чудите због чежње овог пања?" Људи му пријђоше, а читава џамија поче да се тресе због чежње пања и бројног плача. Веровесник је тада сишао, помиловао га својом руком, затим га прислонио уза се, а оно поче да јеца као што јеца дете када се смирује. Тада је рекао: „Тако ми Онога у чијој је руци Мухаммедова душа, да му нисам пришао, због туге за Божијим Послаником плакало би овако све до Судњег дана!" Након тога је

Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, наредио да се овај пањ укопа испод његовог минбера. Џабир је рекао: „Оно је плакало због спомињања Бога које је слушало.'“ (Бележи Бухарија)

7. Казна за онога који је варао Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим

Енес, Бог био задовољан њиме, приповеда:

„Један је човек био хришћанин па је примио ислам и научио је (поглавља) Ел-Бекаре и Имранова породица. Био је Веровесников, нека су Божији благослов и мир над њим, писар објаве, а онда се поново вратио у хришћанство и међу следбенике Књиге који га величаше и ценише. Дивећи му се, говорили су: 'Ово је човек који је писао за Мухаммеда.' Он је имао обичај да каже: 'Мухаммед не зна ништа осим оно што сам му ја писао.' Није прошло много времена а Бог је учинио да му се врат сломи. Умро је па су га људи закопали, али га је сутрадан земља избацила. Људи су рекли: 'Ово је дело Мухаммеда и његових другова. Пошто је он побегао од њих, они су ископали нашег друга и избацили су га.' Затим су му поново ископали дубок гроб, али га је сутрадан земља опет избацила, а они су поново рекли: 'Ово је дело Мухаммеда и његових другова. Ископали су нашег друга пошто је он побегао од њих па су га избацили.' И они му још једном ископаше и спустише га у земљу најдубље што су могли, али га је сутрадан земља поново избацила, и они схватише да то нису урадили људи, и оставише га.“ (Бележе Бухарија и Муслим)

Осим ових, још је много доказа, јасних знамења и наднаравних дела - муџиза, које аргументишу Веровесникову,

нека су Божији благослов и мир над њим, истинитост и Божију помоћ која му је непрестано била указивана.

Но, можда ће неко да упита: „Све ове муџизе – наднаравна дела била су везане за претходне догађаје које ми нисмо могли да видимо. Оно што желимо јесте да видимо савремену муџизу која у овом тренутку може да се види голим очима. Да ли данас, у овом тренутку, постоје неке од ових муџиза (наднаравних дела) ?"

Одговор је кратак: Да, постоје три величанствена знамења:

Прво наднаравно дело односно муџиза, то је племенити Кур'ан! Заиста су многи примери који доказују наднаравност Кур'ана, међутим, сажећу их у четири категорије:

- Наднаравност приликом извештавања;
- наднаравност везана за невиђено – гајб;
- наднаравност у погледу законодавства;
- научна наднаравност Кур'ана.

О свакој од наведених категорија написана су бројна дела, о чему није прилика да детаљније говоримо. Надам се да ћемо о њима да говоримо у посебној књизи.

Друго наднаравно дело, то је Веровесникова, нека су Божији благослов и мир над њим, традиција - суннет[5].

[5] Суннет у етимолошком смислу означава, *пут*, *правац*, *обичај*, *традицију* и *начин*, без обзира био добар или лош. Суннет у терминолошком смислу је све оно што је пренесено од Божијег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, његове речи, пракса, прећутно одобравање, морално-етичке особености или животопис. Суннет је, након

Примери наднаравности суннета су многобројни, а међу њих свакако убрајамо: научну наднаравност суннета у погледу онога што претходно није било откривено све до нашег времена, а хадиси (предаје) који о томе говоре заиста су многобројни, чак толико да је формирана Међународна организација за научну наднаравност Кур'ана и суннета која је огранак Рабите - Светске муслиманске лиге.

Најчешће области научне наднаравности су у медицини и њеним наукама, у наукама везаним за астрономију и истраживања свемира, у наукама које се баве истраживањем Земље и мора, па у бројним другим научним областима. Број научноистраживачких студија мери се хиљадама, а сасвим је јасно да све те студије нису могле да се обухвате у једном кратком временском раздобљу, осим ако је њихов извор Божија објава.

Треће наднаравно дело веже се за бунар Земзем. Примери наднаравности Земзема су бројни, а међу њима су следећи:

Дуготрајност његовог постојања, јер је ископан још за време живота Ибрахима (Аврама), нека су Божији благослов и мир над њим, и још увек постоји, иако период опстојности других бунара најчешће не прелази просек од педесет година након чега они потпуно пресуше.

Обимност протока његове воде, са обзиром на то да она непрестано извире и излази у великим количинама, што је непознато када су у питању други бунари.

Кур'ана, други главни извор ислама. Он је, исто као и Кур'ан објава од Узвишеног Бога, са том разликом да је Кур'ан Божија објава по значењу и речима а суннет Божија објава по значењу а речима од Посланика. Узвишени Бог каже: „***Он (Мухаммед) не говори по хиру своме – то је само Објава која му се обзнањује*.“**

Бројност оних који је пију. Можда ће неко да помисли: „У односу на мали број оних који је користе, то је велика количина воде!?" Одговорићу да је оваква констатација потпуно погрешна. Напротив, у читавом свету не постоји неки бунар сличан Земзему из којег пије толики број људи. Па, број ходочасника сваке године надмашује цифру од три милиона, а том броју је приближан број клањача који ту буду присутни у време месеца рамазана. Такође, годишњи број посетиоца Мекканског храма надмашује већ споменуту бројку, а сви они користе и пију воду са његовог врела, па чак је и односе својим домовима. Осим тога, земзем вода се организовано дистрибуише у Мединску џамију, а формиране су и фабрике за флаширање и извоз земзема на светској разини. Упркос томе, број њених корисника се не смањује, чак се непрестано повећава.

Супротставља се природним законитостима, јер се извори не јављају у пустовитим и пешчаним пределима.

Врелина места у којем извире. Мекка се убраја међу најтоплије градове света током читаве године, и у таквом климатском амбијенту несхватљиво је да бунари буду дуготрајни. Логично је да они брзо пресуше.

Непостојање порекла њеног врела, са обзиром да у непосредној близини не постоји нека река или море. Узгред рецимо и то да су кише у Мекки ретка појава, па и поред тога, земзем вода не пресушује.

Лековитост за многе болести. Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, носио би земзем у посудама и мешинама. Њиме би поливао по болесницима и појио их. О земзем води је, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: „Лек је за болест!" О чему ћемо да говоримо. Број оних који су се излечили земземом толико је бројан у свакој

генерацији да чак достиже степен непорецивог убеђења код муслимана (ар. ет-теватур).

Онај ко редовно пије земзем, нема потребу за храном.

У хадису где се спомиње прича о преласку на ислам Ебу Зерра, Бог био задовољан њим, а коју је забележио имам Муслим, наводи се:

„...упитао га је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим: 'Када си дошао овде?' Рекао сам: 'Има већ тридесет дана и ноћи' Упитао је: 'Ко те је хранио?' Рекао сам: 'Нисам имао никакве хране осим земзем воде коју сам пио, па сам се и удебљао, а и сало сам добио на стомаку а да нисам осетио никакву глад нити немоћ.' На то је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: 'Та вода је заиста благословљена и засићује као и храна!'“ (Бележи Муслим)

Преноси се од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њима, да је рекао:

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао је: **'Најбоља вода на земљиној површини је земзем вода. Она засићује као и храна и лек је од болести. А најгора вода на земљиној површини је вода из долине Берхут на остацима Хадрмевта, попут је ноге веома отровних гмизаваца, осване извирући, а омркне без имало трага влажности.'“**[6]

Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њим, преноси се да је рекао:

„Називали смо га 'засићујући' (тј. Земзем) и у њему смо имали дивног помагача за своје породице.“

---

[6] „Ес-Силсилетус-сахиха", од Албанија, 3/45.

Након што је навео предају од Џабира, Ибнул-Кајјим, Бог му се смиловао, рекао је:

„Невероватне ствари сам доживео, и ја и други, у лечењу земземом. Овом водом сам се лечио од неколико болести и оздравио сам Божијом вољом. Видео сам људе који су скоро пола месеца, па и више, живели само од земзема, не осетивши глад. Обављали би таваф (кружење око Кабе) попут свих других људи. Један човек ме обавестио да је највероватније четрдесет дана користио искључиво земзем, а био је у толикој снази да је несметано могао да има однос са својом женом, да константно пости и кружи око Кабе.“

9) Молбе које проучи онај који пије земзем су кабул - примљене.

Од Џабира ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, преноси се да је рекао:

„Чуо сам Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, како каже: 'Земзем вода је за оно за што се пије!'“ (Бележе Ахмед и Ибн Маџе)

Прваци наших исправних претходника поступали су у складу са значењем овог хадиса. Од Сувејда ибн Сеида, Бог био задовољан њиме, преноси се да је рекао: „Видео сам Абдуллаха ибну-л-Мубарека у Мекки како је пришао Земзему, наточио је воду у посуду, па се окренуо према Каби и рекао: 'Боже мој, Ибн Ебил-Мавали нам је пренео од Мухаммеда ибнул-Мункедира, а он од Џабира да је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: 'Земзем вода

је за оно за што се пије.' Ово сад пијем због жеђи на Судњем дану, па ју је попио.“[7]

Ед-Дејнури је забележио у свом делу „Ел-Муџалесе" предају од Ел-Хумејдија који је рекао: „Били смо код Ибн Ујејне када је дошао неки човек и упитао: 'Ебу Мухаммеде, да ли је веродостојан онај хадис који си нам причао о земзем води?' Он рече: 'Јесте.' Он му рече: 'Заиста сам малочас попио земзем због жеље да ми испричаш стотину хадиса!' 'Седи, рече му Ибн Ујејне и исприча му стотину хадиса.“[8]

Ова чињеница је већ давно испробана и још увек људи користе прилику да при пијењу земзема уче дове[9] (молбе), па им оне бивају услишане.

Одломак из књиге **„Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“.**[10]

[7]„Ет-Тергибу вет-терхиб" од Ел-Мунзирија, Китабул-хаџџ, 1/188.

[8]Погледати: „Ирва'ул-галил" од Албанија, 4/330. Учењак је ову причу оценио слабом.

[9] Дова (ар. Ду'а) у језичком смислу значи *позив.* У терминолошком смислу то је молитва или молба која се упућује Узвишеном Богу речима. Она је суштина и срж обожавања. Она представља показивање немоћи, потребе и понизности према Узвишеном Богу од стране слабашног човека, који сам себи не може да помогне, кроз његово обраћање за помоћ Свемогућем Богу, који му је способан дати све што ваља, а од њега одагнати све што му штети. Дова се упућује само Узвишеном Богу.

[10] http://islamhouse.com/sr/books/2786508/